

58. møde.

Onsdag den 10. februar kl. 10.30.

Formanden: Den første sag på dagsordenen kan kun med tingets samtykke behandles i dette møde, men hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Man gik da til:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning vedrørende prislovgivning til afløsning af prisstoppet [af J. O. Krag m. fl.]

(Forslaget til folketingsbeslutning (nr. XXII) findes i tillæg A. sp. 2691, fremsættelsen i tidenden sp. 3739).

Forslaget sættes til forhandling.

Formanden: Jeg skal for ordførernes vedkommende fastsætte dobbelt taletid, dvs. indtil 20 minutter i første omgang og 10 minutter i anden.

Statsministeren (Hilmar Baunsgaard): Det forslag til folketingsbeslutning, vi behandler, vedrører jo et enkelt, men centralt led i hele den stabiliseringspolitik, regeringen har lagt op til.

Baggrunden for denne politik er kendt af tinget og offentligheden, og jeg skal derfor kun resumere, at hensynet til betalingsbalancen stiller et uafviseligt krav om, at den fortsatte forringelse af dansk produktions konkurrenceevne bringes til ophør og afløses af en gradvis forbedring.

Den nødvendige omstilling inden for erhvervslivet kan ikke ske på tilfredsstillende måde, hvis eksporterhvervene og de erhverv, der arbejder i konkurrence med importen, fortsat klemmes på avancerne af stadig stigende omkostninger. Løses disse problemer ikke, vil det indebære en direkte trussel mod produktionen og beskæftigelsen.

Det er regeringens opfattelse, at oppositionen i det store og hele er enig i denne problemstilling.

Forud for overenskomstforhandlingernes påbegyndelse redegjorde regeringen over for erhvervslivets organisationer og arbejdsmarkedets parter for denne problemstilling og understregede, at der var behov for en økonomisk politik, som kunne fjerne de indenlandske tendenser til prisstigninger. Regeringen understregede, at en sådan politik kun kunne lykkes, såfremt arbejdsmarkedets parter sluttede overenskomster, som var forenelige med stabile priser. Det ville være utænkeligt at søge prisstabilitet gennemtrumfet, hvis denne forudsætning ikke var opfyldt.

På den anden side blev det gjort klart over for parterne, at regeringen ville gennemføre en prislovgivning, der sikrede en så stabil prisudvikling, som udviklingen i omkostningerne muliggjorde. Parterne på arbejdsmarkedet svarede den 16. oktober i fjor i form af en fællesudtalelse fra Dansk Arbejdsgiverforening og Landsorganisationen. Denne fællesudtalelse har siden spillet en afgørende rolle i regeringens overvejelser, og jeg skal derfor citere 3 centrale punkter i denne udtalelse.

For det første udtaler arbejdsmarkedets to organisationer, at de værdsætter, at regeringen gennem sin henstilling til arbejdsmarkedets parter anerkender organisationernes frie ret til at forhandle.

For det andet giver de udtryk for den opfattelse, at det af hensyn til opretholdelse af fuld beskæftigelse og af mulighederne for fortsat fremgang i produktion og levestandard er nødvendigt for regering og folketing at føre en økonomisk politik, der tager sigte på at sikre stabile priser og en væsentlig reduktion i underskuddet på betalingsbalancen.

For det tredje tager arbejdsmarkedets parter endelig konsekvensen af denne enighed i målsætningen, idet de lover på frivilligt grundlag at bidrage hertil ved under overenskomstforhandlingerne at tage samfundsøkonomiske hensyn med sigte på, at de løn- og arbejdsvilkår, vi aftaler på det private arbejdsmarked, ikke fører til en svækkelse af den tilsigtede stabilisering af den almindelige prisudvikling, forringelse af erhvervslivets konkurrenceevne og belastning af betalingsbalancen.

Regeringen har lagt afgørende vægt på denne enighed i målsætningen og det tilsagn